

Patricia Janečková zahájí sezónu filharmonie a říká: Jedna věc se u mě nezměnila, a to radost ze zpívání

Ostravan.cz, 24. 9. 2018

Dnes je pondělí 1. října 2018

|

Úvod Hudba Patricia Janečková zahájí sezónu filharmonie a říká: Jedna věc se u mě nezměnila, a to radost ze zpívání

Patricia Janečková zahájí sezónu filharmonie a říká: Jedna věc se u mě nezměnila, a to radost ze zpívání

24.9.2018 Milan Bátor Hudba Rozhovor

Jeden z největších pěveckých talentů současnosti, sopranistka Patricia Janečková, zahájí spolu s Janáčkovou filharmonií v Ostravě novou koncertní sezónu. Před koncertem, který se uskuteční ve čtvrtek 27. září, jsme Patricii požádali o rozhovor. Povídali jsme si o tom, co všechno ji čeká, jak důležité je odpočívat a které hudební žánry preferuje.

Operní pěvkyně Patricia Janečková.

Foto: (c) David Mináč

Na zahajovacím koncertu Janáčkovy filharmonie Ostrava budete zpívat závěrečnou scénu z opery Leoše Janáčka Příhody lišky Bystroušky Leoše Janáčka. Jak se na to těšíte?

Velmi si vážím, že jsem byla přizvána k účinkování na zahajovacím koncertu sezóny. V Bystroušce mám malý part Žabáčka a v další skladbě Moravianě mně skladatel Zdenek Merta světil interpretaci písně Vandrovali hudci.

V roce devadesátého výročí od chvíle, kdy Leoš Janáček v Kleinově sanatoriu zemřel, si jej Ostrava připomíná sérií koncertů. Jaké místo má Janáčková hudba ve vašem srdci?

S písňovou tvorbou Leoše Janáčka jsem se setkala už během studia na konzervatoři. Z jeho operní tvorby je mi v současné době nejbližší právě opera Příhody lišky Bystroušky, ze které na zahajovacím koncertě JFO zazpívám roli Skokánka. Doufám ale, že dříve nebo později bude tato opera v mém repertoáru.

Před několika dny jste si zazpívala v projektu Sinfonia Fišeriana I., hudebně-obrazové básni z motivů filmové a televizní hudby Luboše Fišera. Díváte se ráda na filmy? Jaký žánr preferujete?

Moc času mi na sledování filmů nezbyvá, ale pokud mám volnou chvíli, ráda se podívám na romantickou komedii anebo na starší české filmy, na kterých má výrazný podíl právě hudba Luboše Fišera.

Luboš Fišer je kromě geniální filmové hudby autorem nesmírně pozoruhodného díla. Je interpretace soudobé hudby jednou z vašich preferencí?

Ráda si soudobou vážnou hudbu poslechnu, ale mojí srdeční záležitostí je italské bel canto.

Žánrově se pohybujete ve velmi rozmanitém repertoáru – od barokní opery až po soudobou filmovou hudbu. Je tato stylová pluralita vaším cílem? Respektive, existují hudební žánry, kterým byste se klidně vyhnula?

Ano, mým cílem je stylová pestrost. Je pochopitelné, že některé styly mi jsou bližší. Všechny žánry, se kterými jsem se doposud setkala, mě určitým způsobem obohatily a posunuly. Prozatím není žádný, kterému bych se chtěla vyhnout.

Studujete stále u paní Evy Dřízgové-Jirušové? Vzpomínám si, že právě tato vynikající sopranistka skočila do operního a hudebního provozu hned po konzervatoři. Chtěla byste ji v tom napodobit?

Ano, stále studuji pod vedením paní Evy Dřízgové, nyní už v druhém ročníku na Ostravské univerzitě. Samozřejmě to nelze srovnávat, ale do „hudebního provozu“, jak říkáte, jsem byla zapojena už při studiu konzervatoře. Vystupovala jsem v Čechách i na Slovensku, účastnila jsem se hudebních festivalů doma i v zahraničí. V té době jsem také absolvovala první operní zkušenosti (Kominíček v NDM, Figarova svatba/Barbarina ve Státním divadle Košice, Kouzelná flétna/Pamina v SND Bratislava nebo festivalové nastudování Händelovy opery Acis a Galatea s ansámblem Collegium Marianum).

Na vašem facebookovém profilu se to hemží obdivnými komentáři, pod nimiž převažují fanoušci ze zahraničí. Ti vám často píší docela zamilované a osobní zprávy. Jaké pocity to ve vás vyvolává?

Tyto projevy přízně k popularitě zpěvačky patrně patří a já je beru pochopitelně s velkým nadhledem. Je pravda, že mi píší obdivovatelé z celého světa, a těší mě, že značná část mých příznivců klasickou hudbu pravidelně poslouchá. Jejich zájmu si moc vážím a jsem hrdá, že se najde i dost takových, které můj zpěv k poslechu operní hudby přivedl.

Koho ve své branži vnímáte jako svůj vzor?

Mým velkým vzorem, a to nejen pěveckým, je stále moje profesorka Eva Dřízgová-Jirušová. A ze světových scén pak Anna Netrebko, Diana Damrau a další.

Váš soprán vyvolává obdiv širokého spektra fanoušků. Zajímavé je, že přitahuje i posluchače, kteří běžně operu a klasiku neposlouchají. Co všechno musíte dělat pro to, aby vám hlas dokonale fungoval a nezradil? Jaká je vaše denní hlasová hygiena?

Nejdůležitější pro mě je být dostatečně odpočatá, ale je třeba se o hlas starat i pravidelným cvičením. Bez důkladného a kvalitního rozezpívání to nejde. Také nemůžu svůj hlas příliš zatěžovat. A základem je samozřejmě správná technika zpívání.

Co všechno vás v této koncertní sezóně čeká? Máte nabitý koncertní kalendář?

Docela se to plní. Program musím přizpůsobit především studijním povinnostem na univerzitě. V NDM již druhou sezónu účinkuji v muzikálu Romeo a Julie a poprvé si zazpívám Esmeraldu v Prodané nevěstě. V říjnu vystoupím na koncertu ke 100. výročí vzniku Československa v Košicích, v listopadu pak v Bratislavě na Dni holokaustu. V

prosinci bych se měla objevit v Gongu na koncertu ke 100 rokům kultury v Moravskoslezském kraji. Moc se těším také na koncert v kostele sv. Jana a Pavla ve Frýdku-Místku v rámci mezinárodního festivalu „Souznění“, kde budu zpívat za doprovodu pardubického souboru Barocco sempre giovane. Na přelomu roku mám tři novoroční koncerty v Poznani s Poznaňskou filharmonií. V příštím roce bude pokračovat moje dlouholetá spolupráce s Janáčkovou filharmonií – například v květnu hostuji v sérii koncertů „Klasika na plátně“, a také budu i nadále spolupracovat s barokním souborem Collegium Marianum. Dostala jsem opět pozvání koncertovat na podzimním Lednicko-valtickém hudebním festivalu a v jednáni je i několik vystoupení v zahraničí. Před dvěma týdny jsem kromě toho absolvovala konkurz na zajímavý operní projekt v Římě.

Kdysi jste napsala, že v dětství jste vůbec nemívala trému. Teď už se někdy bojíváte?

To je pravda, jako dítě jsem trému neznala, prostě mě jen bavilo zpívání. Spolu s dospělostí a nabíráním zkušeností přicházejí pocit zodpovědnosti, kritičnost, pochyby i tréma. Jedna věc se ale u mě nezměnila, a to radost ze zpívání.

Zdroj:

<http://www.ostravan.cz/51953/patricia-janeckova-zahaji-sezonu-filharmonie-a-rika-jedna-ve-se-u-me-nezmenila-a-to-radost-ze-zpivani/>